

Jiří S kořepa
fotokur S y cz

Fototahák 3

7 tipů kam po České republice s fotoaparátem

Fotografujte ještě lépe!

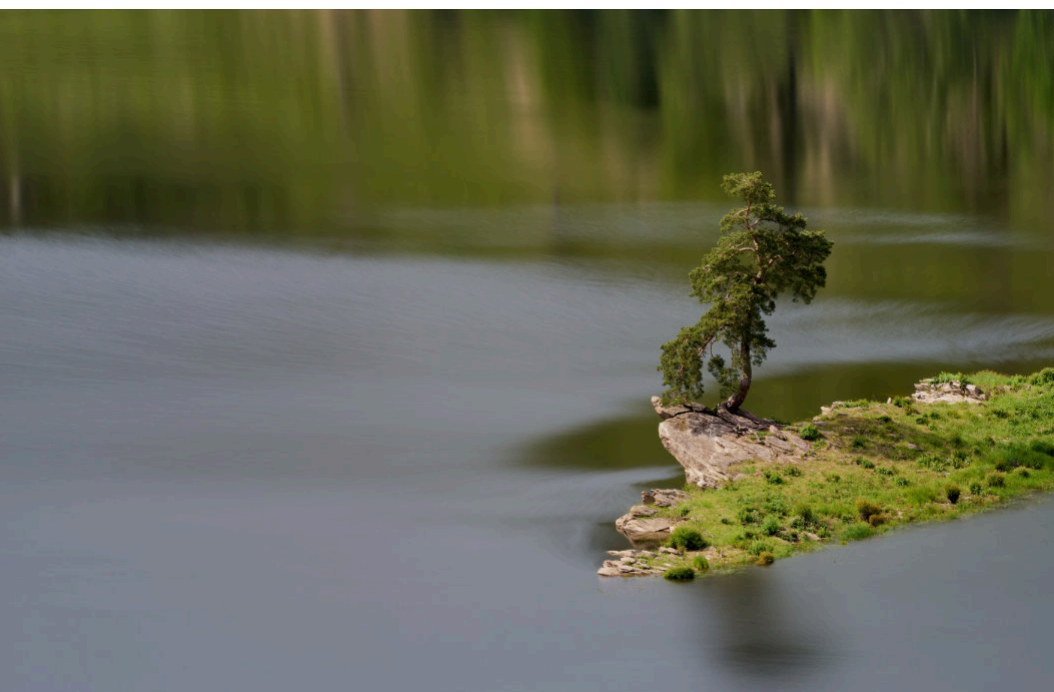

Poděkování

Tento fototahák vychází díky podpoře značky VFFOTO. Speciální poděkování patří osobně panu Vladimírovi Fučíkovi.

7 tipů kam po České republice s fotoaparátem, první vydání, 2020, © Jiří Skořepa. Všechna práva vyhrazena. Fotografie použité v knize jsou dílem autora.

Tato e-kniha smí být pro osobní a nekomerční užití volně šířena a dále zveřejňována a to výhradně jako celek v nezměněné podobě. Komerční užití knihy nebo jakékoliv její části (včetně částí textu či obrázků) je možné pouze s výslovným souhlasem autora.

7 tipů kam po České republice s fotoaparátem

Co se dozvíte v tomto Fototaháku?

Místa, kam má smysl vyrazit s fotoaparátem a kde (většinou) ještě nestojí davy fotografů.

Denní i roční dobu kdy na daném místě pořídíte zajímavé fotografie.

Odkud, jak a čím na daném místě fotografovat.

Obsah

Kostel svatého Michaela archanděla ve Vítchově	5
Větrný mlýn Ruprechtov s unikátní Halladayovou turbínou	8
Blatská stezka a přírodní rezervace Borkovická blata	11
Větrný mlýn v Jalubí	15
Chudobínská borovice nad přehradou Vír	18
Přehrada Sedlice	22
Vodní zámek Červená Lhota	25
O projektu „Fototaháky“	28
O autorovi	29
O fotografických filtrech VFFOTO	30

Kostel svatého Michaela archanděla ve Vítochově

Kraj Vysočina

Římskokatolický kostel svatého Michaela archanděla, na kopci nad obcí Vítochov poblíž Bystřice nad Pernštejnem, patří k nejstarším kostelům na Moravě. Je chráněn jako kulturní památka.

Na palouku nad kostelem roste mladá „Munzarova“ borovice, kterou osobně zasadil herec Luděk Munzar během natáčení televizního cyklu „Paměť stromů“.

Kostel v goticko-románském slohu byl vystavěn asi kolem poloviny XIII. století. Se zdí z lomového kamene, vyspávaného vápennou maltou, poněkud připomíná tvrz. Okolo kostela se rozkládá hřbitůvek s márnicí, obehnaný kamennou zdí.

Svatyni kostela tvoří téměř čtvercový presbytář s valenou klenbou a mírně obdélníková loď s trámovým stropem. K jižní straně lodi je přistavěna výrazná čtyřhranná věž.

Historicky v Bystřických matrikách je kostel ve Vítochově psán též jako „Kostel u sedmi borů“ podle borovic, rostoucích dříve při hřbitovní zdi. Poslední z těchto borovic zničila vichřice v roce 1976.

Více o historii i současnosti kostela na internetových stránkách obce Vítochov www.vitochov.cz/kostel-sv-michaela/.

GPS N 49°34.13697', E 16°15.12853' (49.5689494N, 16.2521422E).

Kostel svatého Michaela archanděla pohledem fotografa

Je úžasná a velmi osobitá církevní stavba, citlivě zasazená do okolní nádherné krajiny.

Nejzajímavější pohledy se nabízí od jihozápadu, na průčelí kostela a jeho dominantní věž.

Za pomoci teleobjektivu (150 mm či o něco víc) můžete fotografovat kostel s okolní krajinou od silničky do Písečné, zhruba 100 m daleko od křižovatky se silnicí do Vítochova (GPS 49.5663681N, 16.2466236E). Při nízkém slunci, pozdě odpoledne a v podvečer, je kostel pěkně nasvícený a světlo krásně kreslí. Pro lepší prokreslení mraků v obloze se hodí polarizační filtr. A ke zmírnění kontrastu mezi světlejší oblohou a tmavší krajinou pod ní šedý přechodový filtr.

Ze stejného místa můžete, pokud si přivstanete, v období kolem letního slunovratu fotografovat ráno atraktivní východ slunce nad kostelem. Obloha bývá výrazně jasnější než krajina dole, přechodový šedý filtr či expoziční bracketing je, téměř vždy, nutností.

Z příjezdové silničky poblíž samotného kostela, od parkoviště pod ním, získáte zajímavé snímky s použitím širokoúhlého objektivu. Obzvláště pěkné zejména počátkem června, kdy kvetou červené stromkovité hlohy, lemující přístupovou cestu. Při atraktivních mracích na obloze má smysl nasadit ND filtr a fotografovat ze stativu dlouhé expozice.

Z plochého vrcholku kopce nad kostelem, poblíž vysazené Munzarovy borovice, GPS N 49°34.16037', E 16°15.10867' (49.5693394N, 16.2518111E), je pěkný, téměř kruhový a nerušený rozhled po okolní krajině.

Větrný mlýn Ruprechtov s unikátní Halladayovou turbínou

Jihomoravský kraj

Mlýn na severním okraji obce Ruprechtov byl postaven v roce 1873 jako klasický větrný mlýn holandského typu. Nedlouho po dokončení jej poškodila větrná smršť a jeho majitel a stavitel mlýna Cyril Wagner instaloval místo obvyklého větrného kola takzvanou Halladayovu turbínu, pojmenovanou podle jejího amerického vynálezce a konstruktéra, farmáře Daniela Halladaye. Na obvodu kola turbíny je namontován věnec stavitelných žaluzií a jejich nastavení řídí soustava táhel. Kolo udržuje ve správném směru dvojité kormidlo. Výkon mlýna se proti původnímu klasickému provedení zdvojnásobil. Mlýn byl v provozu do třicátých let minulého století. Po druhé světové válce již nebyl uveden do provozu a postupně chátral.

Počátkem devadesátých let proběhla rekonstrukce mlýna včetně výroby nové turbíny. Mlýn je v soukromém vlastnictví, v letních měsících slouží pro ubytování, v říjnu a zimních měsících jsou možné prohlídky pro veřejnost. Více na internetových stránkách mlýna www.mlynruprechtov.cz/.

Mlýn poháněný Halladayovou turbínou je ojedinělý nejen v České republice, ale i v rámci Evropy a jako takový je zařazen mezi kulturní památky.

GPS N 49°19.95987', E 16°50.88275' (49.3326644N, 16.8480458E).

Větrný mlýn Ruprechtov pohledem fotografa.

Samotná stavba větrného mlýna je nádherná, s výraznou siluetou větrného kola Halladayovy turbíny i dvojicí mohutných lopatek kormidla. Malý pozemek v nejbližším okolí mlýna je oplocený, lze ale bezproblémově fotografovat z volně přístupného okolí.

Fotografickým prokletím je velice ohyzdná průmyslová hala firmy Solfa v sousedství mlýna. Z jižní strany bezprostředně hraničící s mlýnem, natolik obrovská a vysoká, že ji zcela neschová ani pás borovic na hranici obou pozemků. Je třeba snímek komponovat tak, abyste obludnou budovu dostali mimo záběr.

Což znamená fotografovat větrný mlýn od západu z kraje silnice, vedoucí od Ruprechtova do Podomí. Nejlépe v podvečer a šikmo po světle, kdy o zlaté hodince získáte krásné barvy, výraznou siluetu střechy s turbínou a ideálně i oblohu s atraktivními mraky. Nezapomeňte nasadit polarizační filtr, mraky dokáže pěkně „vytáhnout“.

Můžete zkusit i dlouhé expozice, ale pozor. Turbína se většinou na střeše znatelně natáčí vlivem změn směru větru, při dlouhé expozici pak může být rozmazaná.

Druhé vhodné místo je z pole východně od mlýna. V podvečer odsud pořídíte krásné záběry mlýna v protisvětle. Obzvláště když nízké slunce zakomponujete na hranu stavby nebo turbíny a výrazněji přicloníte.

Ráno zase můžete mlýn fotografovat po světle. Získáte zajímavé teplé barvy ranní zlaté hodinky a výraznou strukturu kamenů na plášti mlýna.

Blatská stezka a přírodní rezervace Borkovická blata

Jihočeský kraj

Přírodní rezervace Borkovická blata chrání zbytky ekosystému ručně vytěženého rašeliniště přechodového pánevního typu, s typickou rašeliništní flórou a faunou. Rezervací prochází naučná stezka Blatská stezka, zčásti vedená po dřevěných chodnících. Rašelina byla od poloviny 19. století těžena ručně (vypichováním cihel „borků“) zejména na otop. V letech 1953-1980 probíhala na rašeliništi průmyslová těžba.

Dnešní chráněné území zahrnuje vytěžené a zarůstající plochy po průmyslové těžbě, rašelinná jezírka i blatkový bor, tvořený převážně borovicí blatkou ((*Pinus uncinata* subsp. *uliginosa*). Vidět a fotografovat lze typicky rašeliništní druhy rostlin (masožravé rosnatky okrouhlohlísté a bublinatky, klikvu, brusnici vlochyni, kriticky ohroženou kaprad' hřebenitou či kořenně vonící a bíle kvetoucí rojovník bahenní. Ze živočichů lze potkat řadu ptáků, obojživelníků, brouků, motýlů, několik desítek druhů vážek, z plazů užovky a velmi vzácně i zmiji.

Všemi zajímavými částmi rezervace prochází volně přístupná naučná stezka, dlouhá 3,7 km, s východiskem na parkovišti u silnice z Mažic do Soběslavi.

GPS N 49°13.56982', E 14°38.19922' (49.2261636N, 14.6366536E) – parkoviště a začátek stezky.

Borkovická blata pohledem fotografa.

Blata jsou nádherná v kterékoli roční i denní době.

V pozdním podzimu, zimě a předjaří vyniknou bezlisté kmeny bříz a jejich zrcadlení v rašelinných jezírkách. Kontrast hnědých orobinců a suchopýrů proti zamrzlým vodním plochám.

Na jaře se zazelenají lístečky bříz a zasvítlí „kočičky“ jív. Na volných plochách rozkvetou šedavé hlavičky suchopýrů.

A asi vůbec nejkrásnější jsou blata v květnu a červnu. Bíle rozkvétá a výrazně voní rojovník bahenní. Po polštářích rašeliny se plazí poléhavé lodyhy klikvy s červenorůžovými květy a ve vánku povlává bílé chmýří suchopýrů. Nad vodou se hbitě míhají vážky. V kanálech ční nad hladinu bílé kvítky žebatky bahenní.

O prázdninách, v červenci a srpnu, rozkvétají bílými hvězdičkami kvítků masožravé rosnatky (Pozor, otvírají se až k poledni). Nad hladinou rašelinných tůní se rozvinou žluté květy vodních masožravých bublinek. Před letním vedrem lze uniknout do stínu lesa v severovýchodní části stezky.

V září a říjnu jsou blata pastvou pro objektiv krajináře. Modrá obloha, bílé kmeny a žluté listí bříz. Červenooranžové osiky. Mlhy na blatech a barevná obloha o modré hodince a při východu slunce, odrážející se v hladinách.

Pro ranní snímky je nejvhodnější místo z jihozápadního břehu velké rašelinné vodní plochy, zhruba z místa: GPS N 49°14.04183', E 14°37.61913' (49.2340306N, 14.6269856E). Hodí se holínky pro případný přístup k okraji volné vody (zpevněná dřevěná mola, součást stezky, mohou být v poněkud zchátralém stavu). Později během dne zde, při slunečném počasí, můžete fotografovat řadu druhů vážek.

Snímky vzácných mokřadních rostlin otevřených ploch, včetně suchopýrů a masožravých rosnatek, nejlépe pořídíte ze stezky u okraje protáhlé a úzké zatopené vodní plochy, GPS N 49°14.14277', E 14°37.39907' (49.2357128N, 14.6233178E).

V místech, kde Blatská stezka prochází rozhraním mezi dříve těženou volnou, nyní zarůstající, plochou a lesem (GPS N 49°14.23413', E 14°37.59332'; 49.2372356N, 14.6265553E) najdete v okolí několik míst s porosty ohrožené plavuně pučivé (*Lycopodium annotinum*). Její tuhé a lesklé lístečky zajímavě odráží světlo, hodí se jako motiv pro snímky zblízka či k fotografování historickými starými objektivy.

V obloučcích a odbočkách severovýchodní části Blatské stezky máte možnost fotografovat rašeliníky, klikvu, rojovníky a brusnice vlochyně.

Po celé trase Blatské stezky můžete v létě a na podzim najít plodnice hub ve velkém množství druhů a nejrozmanitějších tvarech i barvách.

Větrný mlýn v Jalubí

Zlínský kraj

Traduje se, že větrný mlýn holandského typu, zvaný Smolkův větrák, stál na kopci nad obcí Jalubí (4 km severozápadně od Uherského Hradiště) již v roce 1840. Prvně je prokazatelně doložen v kupní smlouvě z roku 1879. V roce 1938 byl původní mlýn zbořen. V roce 2003 proběhl archeologický průzkum a v letech 2007–2009 byla, dle dochované dokumentace, postavena věrná replika mlýna.

(Zdroj informací: <https://www.jalubi.eu/obec-7/historie-vetrneho-mlyna/>)

GPS N 49°7.46133', E 17°25.86190' (49.1243556N, 17.4310317E)

Větrný mlýn v Jalubí pohledem fotografa.

Větrný mlýn je velice atraktivní stavbou. Dominuje SV okraji obce Jalubí, na svahu vrchu zvaného Větrák. Mlýn nestojí na úplném vrcholu kopce, vrcholek se nachází až dál od obce, u silnice, spojující Jalubí a Traplice.

Z fotografického pohledu je neštěstím sousedící novostavba domu č.p. 683, jejíž velká a výrazně rušivá střecha zkazí záběry mlýna od SV.

Ideální dobou pro fotografování je časně ráno. Za prvé bývá kolem vlastní stavby liduprázdno, za druhé můžete pořídit snímky jak v protisvětle, s atraktivní oblohou o zlaté a modré hodince v pozadí, tak v bočním světle a dílem i po světle.

Hezké fotografie získáte od informační tabule (cca 30 m Z od mlýna), směrem k V až SV, zejména před a při východu slunce. Efektní je víc přicloužit a vycházející slunce umístit na hranu budovy mlýna či příček jeho lopatek. Nutností je dosti širokoúhlý objektiv, 28 mm (ff) či méně.

Z konce louky JZ od mlýna při fotografování směrem na SV vynikne pěkně silueta mlýna a obloha za ním. Pokud jsou na obloze zajímavé mraky, jde o výbornou příležitost pro tradiční i dlouhé expozice. Nezapomeňte nasadit polarizační filtr, pro efektně mázlé mraky využijete i ND filtr.

Fotografovat můžete přes pole jižně od mlýna. Povedené snímky pořídíte zejména v době, kdy je v popředí na poli zajímavý porost (obilí, kvetoucí řepka...).

Z přístupové polňačky, od hlavní silnice Jalubí–Traplice, máte možnost komponovat do popředí linii cesty a v pozadí mlýn. Je potřebné fotit z nižší výšky (cca metr), jinak v obraze ruší střecha stavení č.p. 683 stojícího JZ od mlýna.

Od hlavní silnice, spojující obce Jalubí a Traplice, získáte zajímavé záběry větřáku přes mělké údolíčko. Potřebujete ovšem objektiv delšího ohniska.

Chudobínská borovice nad přehradou Vír

Kraj Vysočina

Nádherný soliterní strom, vyrůstající na skalnatém výběžku levého břehu Vírské přehrady, je přezdíváný též „Strážkyně zatopeného údolí“.

Borovice lesní (*Pinus sylvestris*), stará asi 350 let a s obvodem kmene 177 cm, nese jméno po zaniklé obci Chudobín, která zmizela pod hladinou vodní nádrže Vír. Původně rostla na skalnatém ostrohu nad vsí. V roce 1956 byla obec vystěhována a zatopena. Podle pověsti, tradované mezi někdejšími obyvateli Chudobína, hraje u borovice za noci čert na housle.

Dnes Chudobínská borovice roste na skalnatém ostrohu, vybíhajícím z levého břehu Vírské údolní nádrže. Podle momentální výška hladiny Svratky v přehradě ční někdy víc nad hladinou, jindy, při vyšší vodě, stojí jen na malém ostrůvku.

V roce 2019 zvítězila borovice v celostátní anketě Strom roku nadace Partnerství a v roce 2020 získala první místo v anketě Evropský strom roku.

GPS N 49°34.31583', E 16°16.60700' (49.5719306N, 16.2767833E)

Chudobínská borovice pohledem fotografa.

„Strážkyně zatopeného údolí“ je nádherný a zajímavý strom, leč jeho fotografování má svá specifika. S čím počítat?

Nejde fotografovat zblízka. Strom se nachází v ochranném pásmu vodárenské nádrže Vír a je k němu přísný zákaz vstupu.

Nejde fotografovat proti obloze. Údolí je relativně hluboké a za borovicí máte vždy buď jeho zalesněné svahy, nebo vodní hladinu.

Co tedy možné je? Fotografovat Chudobínskou borovici z několika míst na levobřežní asfaltové cestě, která slouží jako cyklistická stezka, spojuje obce Vír a Dalečín a je součástí Svratecké vodohospodářské naučné stezky. Z Víru je to k vyhlídce na borovici o trochu méně než 4 km, z Dalečína o trochu více než 4 km, v obou případech po pohodové silničce.

Nejzajímavější pohledy se nabízí z několika sousedících vyhlídek na trase cyklostezky na levém břehu, JV od borovice. GPS N 49°34.14117', E 16°16.69750' (49.5690194N, 16.2782917E). Vzdálenost ke stromu je asi 340 m, je potřebný delší teleobjektiv, 300 mm, lépe 400 mm. Ostřit doporučuji nejlépe na bázi kmenu či kořenové náběhy.

Fotíte z výrazného nadhledu a směrem na sever, přesněji mírný severozápad. Ranní nebo odpolední slunce tedy borovici nasvětluje z boku, v poledne fotíte téměř po světle. Za pozadí stromu slouží vzdušná vodní hladina Svratky, kterou většinou čerí vítr. Část hladiny se šedostříbrně leskne hřebínky vlnek, část může být tmavá. Lesklé partie zcela neodstraníte ani s pomocí polarizačního filtru. Můžete je ale využít k zajímavým snímkům ze stativu, s expozičním časem prodlouženým pomocí ND filtru. Za slunečního až polojasného dne se mi osvědčil ND 2000x filtr (-11 EV) a přicloužení na výsledný čas 25–30 s. Takový čas už zjemní vlnky a zklidní pozadí. Zároveň si voda zachovává náznak struktury a není ještě vyhlazená do bílé mlhy. Takže borovice nevypadá jako položená na mléčném plexiskle.

Rozhodně si na Chudobínskou borovici vyhradte víc času, nepočítejte s pětiminutovkou „přijít–cvak–hotovo, jde se dál“. Tmavé a lesklé partie hladiny se různě mění a je třeba si vhodný moment vyčíhat. Nebo pořídít snímků víc a vybírat ten nejlepší až doma.

Druhé místo s pěkným výhledem z asfaltečky, je na levém břehu, SZ od borovice a celkem nízko nad hladinou. GPS N 49°34.34483', E 16°16.45050' (49.5724139N, 16.2741750E), vzdálenost zhruba 200 m, vhodné ohnisko mezi 200–400 mm.

Obraz borovice se zrcadlí v hladině, bohužel většinou zčeřené. Horní část koruny naopak splývá s lesním porostem v pozadí. Je dobré počkat na moment, kdy přes slunce putuje mrak, borovice je nasvícená, ale vzdálenější svah údolí už ve stínu a tmavý.

Přehrada Sedlice

Kraj Vysočina

Přehrada na řece Želivce byla vystavěna v letech 1921-1927, původně k zadržování vody pro hydroelektrárnu. Po dostavbě vodárenské nádrže Švihov níže po toku Želivky slouží přehrada Sedlice zejména pro zachycování splavenin.

Prohnutá hráz, se 120 metrů dlouhým kamenným mostem s deseti oblouky sklenutými nad ní, je od roku 2012 kulturní památkou. Přehrada i most jsou výjimečné použitím kamenného materiálu (v době první republiky se již pro podobné stavby běžně používal železobeton).

GPS N 49°30.84907', E 15°16.18042' (49.5141511N, 15.2696736E)

Přehrada Sedlice pohledem fotografa.

Samotná hráz leží v údolí a slunce vychází i zapadá většinou za jeho zalesněnými svahy. Pro fotografa nic moc. Jen v době kolem letního slunovratu nasvítí ranní paprsky při východu slunce vzdušnou stranu hráze a proniknou i pod oblouky mostu. Ideální čas je období od poloviny do konce června. A nejefektivnější snímky pořídíte z levého břehu, pár desítek metrů od vlastní hráze.

Za studeného jasného rána se třeba dočkáte mlh z vypařování, které vznikají nad hladinou stojaté i tekoucí vody přehrad, řek a rybníků. Zejména v chladném ranním vzduchu z teplé vody stoupá hojná vodní pára, ale studený vzduch jí tolik nepojme a přebytek kondenzuje do mlhy.

Rozhodně s sebou ale mějte polarizační filtr. Ztmaví hladinu, ubere odlesky a dá zlatavému světlu na pramíncích mlhy vyniknout.

Když je ráno slunečné, máte mimořádnou šanci na vznik efektních snímků v protisvětle. Počátkem července roku 2019, po několika týdnech úmorných veder, přišlo pár jasných chladných nocí. Nad prohřátou tmavou vodou Sedlické přehrady se zrána ve studeném vzduchu tvořila parádní zlatooranžová klubíčka mlhy.

Vodní zámek Červená Lhota

Jihočeský kraj

Pohádkový renesanční vodní zámek v jižních Čechách na Jindřichohradecku. Od roku 2001 je, s přilehlým rybníkem a hospodářskými budovami, národní kulturní památkou České republiky.

GPS N 49°14.79575', E 14°53.10687' (49.2465958N, 14.8851144E).

Červená Lhota pohledem fotografa.

Zámek leží v údolí. Celkem až nepříjemně hlubokém údolí. V zimě, kdy slunce putuje po obloze nízko, nenasvítí celý zámek, ale jen střechy a část stěn. V létě zase ráno, než se slunce vyhoupne nad svah a jeho paprsky ozáří zámek, je už světlo bílé a zlatá hodinka pryč. Nejlepší šanci pro ranní fotografování o zlaté hodince máte buď kolem poloviny března nebo na konci září. V tu dobu slunce vychází nad nejvýchodnějším cípem rybníka a porosty na svazích zámek nestíní.

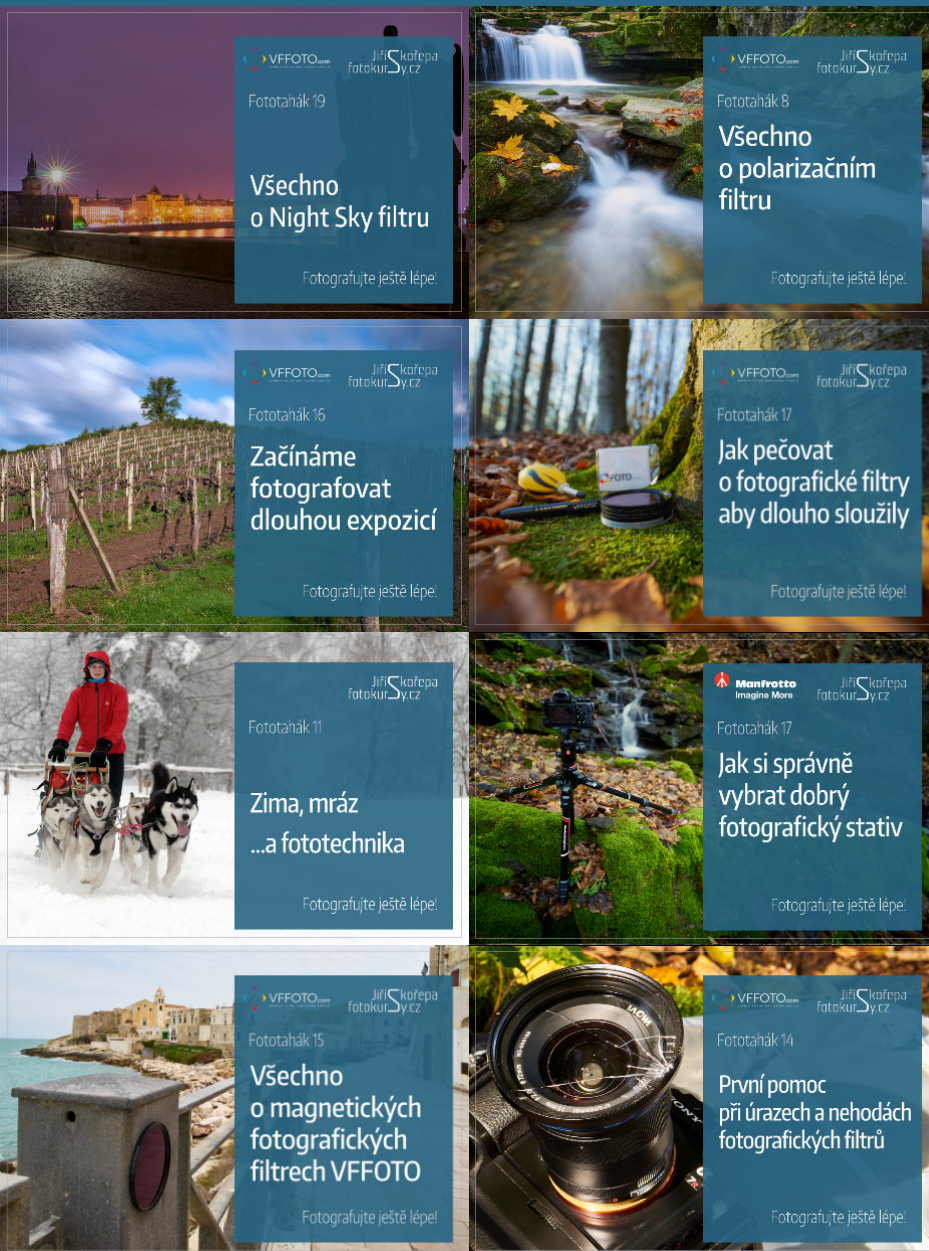
Hezké jsou průhledy z lávky, spojující břehy ve východním cípu rybníka (delší teleobjektiv). Dále z louky na břehu proti zámku na JV straně rybníka. Ideálně s objektivem ohniska někde od 20 do 50 mm. Tohle místo se výborně hodí i pro fotografování dlouhých expozic se silnějším ND filtrem v kombinaci s polarizačním. Zejména když jdou od západu kontrastnější a rychlejší mraky. Stejně tak jej využijete pro fotografování o modré hodince. Odraz zámku v hladině rybníka a růžový Venušin pás na obloze před východem slunce se dá skvěle zvýraznit Night Sky filtrem.

Ze západní strany můžete zámek fotografovat z asfaltečky na hrázi. Je tam velmi malý odstup, hodí se širokoúhlé objektivy 20 mm či méně.

Snímky průčelí zámku přes vstupní most ze severní strany nenabízí optimální podmínky. Průčelí je ve stínu, obloha nad ním takřka vždy přepálená.

Fotografie, pořízené ze severovýchodního břehu rybníka přes vodu, jsou klasika. Pokud k nim nepřidáte zajímavou oblohu, zrcadlení nebo něco dalšího, pak neurazí, ale nenadchnou.

O projektu „Fototaháky“

Jak „Fototaháky“ vznikly?

Fototaháky je můj původní nápad. Nejprve jsem je připravoval pro účastníky mých kursů fotografování. Líbily se a tak jsem se rozhodl nabídnout je volně ke stažení všem.

Při psaní fototaháků vycházím z vlastních zkušeností a praxe fotografa. Doprovodné fotografie jsou z mého archivu. A proč je nejvíc ze stávajících fototaháků věnováno filtrům? Jednoduše mám k fotografickým filtrům blízko profesně a díky tomu i hodně zkušeností s nimi. V dalších fototahácích se podíváme na stativy, staré manuální objektivy nebo drobné figle a triky, které mohou fotografovi usnadnit život.

Copyright a užití „fototaháků“.

„Fototaháky“ jsou mým autorským dílem a jejich vytváření mne stojí nemálo času. Na „fototaháky“ se vztahují autorská práva (copyright). Pro osobní užití je nabízím zdarma. Pro jiné účely je třeba podmínky užití dojednat předem. Fototaháky (ani jejich části) není dovoleno bez mého souhlasu kopírovat na jiné weby. Máte-li zájem o komerční užití fototaháků nebo jejich částí, případně se stát partnerem či sponzorem některého z dalších fototaháků, napište mi nebo zavolejte.

Kontakt:

Jiří Skořepa

+420 702 999 521

jiri@skořepa-photo.com

O autorovi

Fotografování se věnuji přes 35 let. Nejdříve na klasický černobílý i barevný kinofilm a svitek, od roku 2003 digitálně. Od značky Olympus jsem roku 2005 přešel k Nikonu a poté v roce 2016 na fullframe bezzrcadlovky Sony.

Moderní fotovýbavu doplňuji historickými manuálními objektivy. Obvykle nemají perfektní ostrost, ale vyvažují to osobitým charakterem kresby s nádechem nostalgie časů Pentaxů, Zenitů a Praktic.

Dlouhodobě se věnuji dvěma svým projektům: Volně rostoucím evropským orchidejím a zimujícím netopýrům.

Speciální oblastí mého zájmu je klasická stereofotografie.

Každoročně v dubnu pořádám jak pro začínající, tak i pro zkušené fotografy workshop fotografování krajiny a divokých orchidejí v jižní Itálii.

Na internetu mám stránky www.skorepa-photo.com, www.starosklicka.cz, www.orchidaceae.cz, www.fotokursy.cz a www.fototahaky.cz.

Kontakt:

Jiří Skořepa

+420 702 999 521

jiri@skorepa-photo.com

O fotografických filtrech VFFOTO

Vladimír Fučík – VFFOTO je český výrobce profesionálních fotografických filtrů, se sídlem a centrálou na Vysočině v Humpolci, s vlastním vývojem, výrobou a distribucí fotografických filtrů a příslušenství značky VFFOTO.

Sortiment VFFOTO zahrnuje kompletní nabídku fotofiltrů od UV a polarizačních přes ND filtry (včetně variabilních ND) až po speciality typu Night Sky nebo magnetické filtry.

Provozuje nejpodrobnější specializovaný český informační web o fotografických filtrech www.fotofiltry.eu a pro příznivce značky, sdružené v Klubu VFFOTO (bezplatné členství, e-mailový infozpravodaj), pořádá klubová setkání a workshopy.

Web a e-shop www.vffoto.com,

e-mail info@vffoto.com

telefon +420 731 474 681

Provozovna Palackého 834, 396 01 Humpolec

